

Muzeul Vinătorii.

„Muzeul Internațional al Vinătorii”, instalat în castelul Gien, primul dintre castelele de pe Loire, nu este cum s-ar putea crede un muzeu de istorie naturală. Din contră, putem vorbi despre un muzeu al tehnicii vânătoarești cu sumptuoase colecții de arme și accesorii, un muzeu de artă cu picturi, gravuri, sculpturi, tapiserii inspirate de vânătoare.

Gien, construit în valea Loirei, a fost în toate timpurile un important centru de vânătoare. Imensa pădure din Orléans care se întinde de-a lungul Loirei de la Gien la Beauce a avut întotdeauna o faună bogată. Astăzi, castelul Gien transformat în muzeu se prezintă altfel decât era la început. Castelul este alcătuit dintr-o vastă construcție centrală ale cărei ferestre se deschid spre sud descoperind la picioarele zidului cursul lin al Loirei și câmpiile sale. La est, un alt corp de clădire așezat perpendicular pe primul deschide o largă vedere spre fluviu.

Colecțiile existente în muzeu sînt dispuse cronologic. Ele trec în revistă istoria armelor de vânătoare de-a lungul anilor, ceea ce reprezintă de altfel tema generală a muzeului. Alături de aceste arme sînt expuse picturi, tapiserii, desene, gravuri, ceramică. Un comentariu înregistrat pe bandă însoțește vizitatorul dîndu-i explicațiile necesare.

Secolul XIX este foarte bogat reprezentat. O remarcabilă carabină de Boutet oferită de către primul consul generalului Duhesme se învecinează cu o pușcă de pe vremea lui Napoleon I și cu o armă de vânătoare, bogat ornamentată, care a aparținut generalului Cambronne.

Intr-una din sălile muzeului poate fi admirat un frumos portret al unui vînător, lucrat de pictorul Benjamin de Rolland, un pastel de Henri de Rancourt, arme remarcabile care au aparținut printului de Joinville, alte ducelui de Penthièvre. Tot aici este expusă pușca scurtă a celebrului vînător de lei Jules Gérard, care i-a inspirat lui Daudet pe „Tartarin de Tarascon”.

O sală specială este rezervată prețioaselor tapiserii de Bruxelles din secolul XVI, picturilor, desenelor, gravurilor. O încăpere mai mică este consacrată operei admirabile a excelentului sculptor animalier Florentin Brigaud. Două mari încăperi sînt rezervate epocii contemporane, frumoasele trofee de vînătoare învecinîndu-se aici cu armele moderne. 75 de picturi semnate de François Desportes (1661—1743), cel mai mare pictor francez al scenelor de vînătoare,

sînt grupate într-o galerie impresionantă.

Vînătoria a deținut și deține în Giennois un loc aparte ceea ce face să i se confere în mod just micului oraș numele de „Capitala vînătorii”.

EUROPE — ianuarie 1969

Donația de Clercq

O donație remarcabilă a venit să îmbogățească secția de anticități orientale a Muzeului Louvre, Cabinetul de Medalii și Arhivele Naționale.

Șase sute de obiecte dintre cele mai importante ale colecției de Clercq, sînt prezentate în Galeria Mollien. Ele provin din săpăturile efectuate în secolul trecut în Syria, Mesopotamia și Cipru. Numeroase piese au fost găsite de către Louis de Clercq în anii 1853—1893, în urma misiunilor sale diplomatice în Orient.

Civilizația sumeriană (mileniul IV î.e.n.) este bogat reprezentată. Menționăm numeroasele plăci din piatră și argilă gravate cu caractere cuneiforme, un cap de bărbat din mileniul III, statueta găsită la Tello, datînd din perioada neosumeriană, reprezentînd un bărbat așezat, înveșmîntat sumar.

Plăci de bronz de o lucrătură remarcabilă și de o mare importanță arheologică descoperite în Balavat (secolul IX î.e.n.) decorate cu scene de luptă, completează seria existentă la Louvre. Civilizația feniciană este și ea prezentă în colecție. Bronzuri, scarabei gravati, statuete, măresc documentația relativă a civilizației egiptene. Antichitatea greacă și romană se înfățișează prin numeroase bronzuri, statuete dedicate mai ales zeiței Venus, lucrate în majoritate într-un stil decadent.

Dar cele mai frapante piese din tot acest ansamblu sînt anticizitățile cipriote. Sculpturile în piatră de calcar și lut ars, dintre care unele păstrează urme policrome, fac parte dintr-un stil arhaic care, comparat cu cel attic poate pare rustic dar care posedă totuși o saovare și un pitoresc pe care i le conferă aporiturile diferitelor influențe orientale.

Obiecte de sticlă irizate, de proveniență siriană și feniciană, bijuterii (majoritatea montate în primii ani ai erei noastre), monede variate și rare, aduc de asemenea o cloventă contribuție la cunoașterea aspectelor vieții cotidiene din vechime.

ANAIȘ NER

LA REVUE DU LOUVRE ET DES MUSÉES DE FRANCE

2/1968

„Europa gotică sec. XII—XIV” este titlul celei de-a XII-a expoziții

organizate de către Consiliul Europei în vara anului 1968, la Paris, în „Pavillon de Flore”, o anexă a Luvrului.

Datorită participării a 13 țări membre sau dinafara organizației — ca Cehoslovacia și Finlanda — s-au reunit aproape 600 de opere de artă — sculpturi (statui — coloane din Franța, statui de lemn policrom din secolul al XIII-lea din țările nordice, Europa Centrală, Spania), vitralii, fresce italiene din sec. al XIV-lea, manuscrise cu miniaturi, diferite obiecte de artă.

Această expoziție se înscrie în palmaresul anului 1968, ca o realizare de mare prestigiu, nu numai prin tema sa și valoarea exponatelor dar și prin prezentarea muzeografică de un deosebit rafinament, atrăgînd într-un timp scurt 150 000 vizitatori.

★

Un eveniment important pentru muzeele pariziene l-a constituit donația fostului director al muzeelor franceze, Georges Salles.

«Le Musée national d'Art moderne» a primit 12 picturi și desene de Picasso, majoritatea opere celebre, deja cunoscute din expoziții anterioare și publicate (La Coiffeuse, Portret de fată tânără, Femeie cu pălărie, colajul — Note de muzică și gitară etc.).

«Le Musée des arts et traditions populaires» și-a îmbogățit patrimoniul cu 32 de piese de ceramică populară franceză (câni, străchini, o solniță, un candelabru etc.), lucrate în Beauvaisis, Champagne, Comtat, Paris și datînd din sec. XVI—XVIII.

Admirator entuziast al artei negre, G. Salles a donat pentru «Musée des arts africains et océaniques» o splendidă sculptură din Republica Guinea, de la sfîrșitul secolului al XIX-lea. Acest bust de lemn, înconjurat de o rochie de rafie era purtat pe umeri în timpul practicilor rituale și reprezenta divinitatea fertilității solului și a femeilor.

3/1968

În urma restaurării donjonului din Niort, important monument de arhitectură militară din secolul al XII-lea, s-a redeschis în aceste încăperi Muzeul folcloric din Niort, cu bogate colecții de etnografie și folclor local.

Sînt prezentate separat sau pe manechine, piese de costum popular, interesantă fiind în special colecția de 150 «coiffes» — învelitori pentru cap specifice zonei.

De asemenea, vechile unelte agricole, pluguri de lemn, îmblăncie, rîșnite, sau pentru lucrul cîmpei etc. ca și reconstituirea unui interior tărănesc din Deux-Sèvres, atrag deopotrivă specialiștii ca și vizitatorii.

V.B.